

Sygn. akt IV U 319/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 czerwca 2017r. w S.

odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 12 kwietnia 2017 r. Nr (...)

w sprawie A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo A. K. do emerytury od 01 marca 2017r.

Sygn. akt: IV U 319/17 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 12 kwietnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił A. K. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia w Odlewni (...) w S. od 1 czerwca 1976r. do 17 września 1980r., gdyż w świadectwie pracy zakład nie podał prawidłowego charakteru pracy oraz brak powołania się na przepisy resortowe.

Odwołanie od w/w decyzji złożył A. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał m.in., że do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy zaliczyć okres pracy w Odlewni (...), w tym również po 17 września 1980r., kiedy to przeniesiony został na stanowisko kierowcy transportu wewnętrznego w odlewni i pracował na nim aż do upadłości zakładu pracy z końcem lipca 2001r. (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.2-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. K. w dniu 6 września 2014r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 30 marca 2017r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 30 marca 2017r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, 5 miesięcy i 22 dni, z czego okresy składkowe stanowią 25 lat, 3 miesiące i 25 dni, a okresy nieskładkowe 1 miesiąc i 27 dni. Nadto organ rentowy ustalił, że ubezpieczony nie wykazał, iż na dzień 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach.

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 12 kwietnia 2017r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury (decyzja z 12 kwietnia 2017r. k.11 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w Odlewni (...) w S. w okresie od 18 listopada 1976r. do 31 lipca 2001r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadcstwo pracy z 30 lipca 2001r. k.6 akt emerytalnych).

Ubezpieczony zatrudniony został na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 18 listopada 1976r. na okres próbny, a od 2 grudnia 1976r. na czas nie określony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku upalacza nadlewów (umowa o pracę z 18 listopada 1976r. k.B-2 akt osobowych). Na stanowisku upalacza nadlewów ubezpieczony pracował w Wydziale Oczyszczalni do 17 września 1980r. Praca na tym stanowisku polegała na wykańczaniu odlewów poprzez upalanie (ucinanie) za pomocą palnika acetylo-tlenowego nadlewów powstałych na odlewach w procesie odlewania staliwa. Wydział Oczyszczalni, na którym pracował ubezpieczony znajdował się na ogólnej hali produkcyjnej. Od 18 września 1980r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu pracę w Magazynie (...) na stanowisku określanym zamiennie jako robotnik magazynowy – wydawca i operator urządzeń transportowych – wydawca (angaże z 18 września 1980r. k.B-18 i 7 października 1986r. k.B-29 akt osobowych). Magazyn (...) znajdował się w ramach hali produkcyjnej i znajdowały się w nim materiały, surowce i narzędzia wykorzystywane w procesie odlewania staliwa na hali produkcyjnej. Praca ubezpieczonego na wskazanym stanowisku polegała na tym, że jeżdżąc wózkiem widłowym spalinowym ubezpieczony rozwoził po poszczególnych wydziałach – formiarni, rdzeniarni, stalowni, oczyszczalni i innych pobrane z magazynu materiały potrzebne na poszczególnych etapach produkcji np. surowce sypkie (typu piasek), stałe (typu żelazostopy), chemiczne (chromonikiel), narzędzia (np. tarcze ściernie). Wskazaną pracę ubezpieczony wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy do końca zatrudnienia w Odlewni (...) (zeznania świadków: J. Ż. i R. W. k. 16 akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.15-15v akt sprawy).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.8 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. K. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik,

który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia, a także że nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż do stażu pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć okres jego zatrudnienia w Odlewni (...) od 18 listopada 1976r. do 31 grudnia 1998r., kiedy to pracował początkowo przy wykańczaniu odlewów – w ramach stanowiska upalacza nadlewów, a następnie jako robotnik transportowy w ramach magazynu przy rozwożeniu na poszczególne oddziały potrzebnych do produkcji materiałów – surowców oraz narzędzi. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało słuszność twierdzeń ubezpieczonego i dało podstawy do ustalenia, że w okresie zatrudnienia w powyższej odlewni od 18 listopada 1976r. do 31 grudnia 1998r., a zatem przez ponad 22 lata ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach wykonując na początku (od 18 listopada 1976r. do 17 września 1980r.) prace zaliczane do wykańczania odlewów polegające na upalaniu – usuwaniu nadlewów z wykonanych odlewów, a następnie (od 18 września 1980r. do 31 grudnia 1998r.) pracę robotnika transportowego między stanowiskami pracy w wydziałach, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach. Prace tego rodzaju zaliczone są do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział III poz.23 i poz.67 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W odniesieniu do tego ostatniego rodzaju pracy wskazać należy, że ubezpieczony dowoził surowce i narzędzia na stanowiska pracy znajdujące się w ramach wydziałów, na których prace wykonywane były w szczególnych warunkach – na stalownię, formiarnię, rdzeniarnię, oczyszczalnię, o których mowa w dziale III poz.8-10 oraz 21-23 wykazu A załącznika do przedmiotowego rozporządzenia. Na fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy przy wykańczaniu odlewów oraz pracy przy transporcie materiałów po wydziałach odlewni wskazują dowody z dokumentów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego oraz spójne zeznania w/w świadków - współpracowników ubezpieczonego w rozpatrywanym okresie, w tym jego przełożonego (kierownika magazynu) w osobie J. Ż., a także korespondujące z tymi dowodami logiczne zeznania samego ubezpieczonego.

Reasumując uznać należało, że ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że A. K. przysługuje prawo do emerytury od 1 marca 2017r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o emeryturę.